

El segrest de l'esperit del 10 de juliol

La manifestació convocada per Òmnium el passat dissabte dia 10 de juliol va ser un èxit inqüestionable quant a participació i quant a ressò internacional. Ens n'hem de felicitar com a demòcrates i com a catalans i catalanes. Sota el doble lema SOM UNA NACIÓ i NOSALTRES DECIDIM, es van manifestar diverses respostes a la sentència del Tribunal Constitucional. Una part dels manifestants expressava la seva catalanitat, no necessàriament incompatible amb sentiments d'espanyolitat o d'altres cultures; una altra part defensava l'estatut; i una altra part, visiblement superior en nombre tal com han reflectit la majoria de mitjans nacionals i internacionals, expressava la voluntat que Catalunya sigui estat. Només un lema com el que ens convocava era capaç d'aplegar totes aquestes opcions, un lema que subratlla que el poble de Catalunya és l'únic subjecte de qualsevol decisió política que s'hagi de prendre i que només la democràcia de les urnes ens ofereix la sortida de l'atzucac polític a què ens ha abocat la sentència del Tribunal Constitucional.

Lamentablement, alguns mitjans i algunes formacions polítiques van fer un ús fraudulent del llenguatge, segurament del tot intencionat, els dies anteriors a la manifestació i el mateix 10 de juliol, ja que parlaven de "manifestació en defensa de l'estatut" quan en realitat, per referir-s'hi, podien parlar de "la manifestació del 10 de juliol" o de "la manifestació d'Òmnium", però mai havien de fer-ho en aquells termes perquè Òmnium no ens hi va convocar per defensar l'estatut sinó per dir que som una nació i que nosaltres decidim. Els qui defensaven l'estatut eren només una part dels manifestants.

Dos dies després de la manifestació, dilluns 12 al matí, els partits polítics van començar a fer les seves reunions per valorar la manifestació i també van arribar les primeres declaracions públiques. Evidentment, de la manifestació en sortia una apel·lació directa als nostres representants polítics, un mandat. Hi va haver un "esperit del 10 de juliol" que havien de recollir i estàvem a l'expectativa que ho fessin. Hem de denunciar, però, que molts d'aquests partits no han recollit l'esperit del 10 de juliol, sinó que l'han segrestat. N'han fet una interpretació restrictiva, reduccionista i interessada. Asseguren que els hem demanat unitat per anar a Madrid a defensar l'estatut tal com va refrendar-lo el poble. Redueixen el "nosaltres decidim" a allò que vam decidir el juny de 2006 i que representa una part dels manifestants. Però l'altra part, de fet majoritària, no hi era per allò que vam decidir el 2006, sinó per allò que volem decidir en un futur tan immediat com sigui possible.

"Nosaltres decidim" vol dir que demanem als partits que, abans de les eleccions, es comprometin amb el dret de decidir, que és just i democràtic i no exclou cap opció. Volem un referèndum d'independència en què els partidaris de continuar esprenent l'autonomisme i l'estatut puguin votar NO i els partidaris d'un nou estat i d'una nova legalitat puguin votar SÍ. Rebutgem l'argument que els ponts amb el poble espanyol només es poden refer a través d'un estatut d'autonomia i pensem, en canvi, que només el tracte d'igual a igual derivat de la recuperació de la nostra sobirania permetrà normalitzar la relació amb el poble espanyol.

I aquest compromís amb el dret de decidir no vol dir necessàriament que el referèndum d'independència hagi de fer-se l'any 2011. Vol dir només el compromís a consensuar-ne el full de ruta entre totes les forces polítiques, de manera unitària, com unitari va ser el 10 de juliol, perquè els electors puguin votar en funció de l'assumpció o no assumpció d'aquest compromís, amb la màxima transparència, i perquè el referèndum es faci abans no acabi la propera legislatura. Hem de poder anar a les urnes sabent si defensen l'esperit del 10 de juliol o si el traeixen. Les propostes de partit els separen, però la democràcia els ha d'unir. Aquest, i no la defensa de l'estatut, és el mínim comú denominador que ha de permetre la unitat d'acció de totes les forces polítiques de tradició democràtica del nostre país.